

P2B-forordningen Nye krav til digitale platforme

INSIGHT

P2B-forordningen

Nye krav til digitale platforme

Mulighederne for handel via online platforme har aldrig været større. Det giver gode forudsætninger for, at virksomheder, der sælger deres varer og tjenester online, kan nå ud til en bredere kundegruppe uden at investere nævneværdigt i egne e-commerce- og markedsføringsløsninger m.v. Den stigende anvendelse af platforme (Platform to Business/P2B) skaber dog samtidig et behov for at forbedre rammevilkårene for de virksomheder, der bruger platformene som salgskanal, for at sikre en større gennemsigtighed, og at platformene ikke pålægger virksomhederne særligt urimelige og bebyrdende vilkår. Den nyligt vedtagne P2B-forordning skal sikre, at dette ikke sker, og stiller blandt andet nye krav til platformenes vilkår og betingelser. Det kan give udfordringer for de platforme, der fungerer som de erhvervsdrivendes salgskanaler. I denne insight guider vi dig igennem, hvad der karakteriseres som en platform, P2B-forordningens vigtigste punkter samt hvilke krav, platformsudbydere skal være særligt opmærksomme på at implementere i deres vilkår, inden forordningen træder i kraft den 12. juli 2020.

P2B-forordningen regulerer relationen mellem den erhvervsdrivende og platformen

P2B-forordningen har til formål at beskytte de erhvervsdrivende, der bruger platforme som salgs- eller markedsføringskanal ("erhvervsbrugere"), om som derfor er afhængige af at kunne afsætte deres produkter eller ydelser til forbrugere ved hjælp af **onlineformidlingstjenester** ("platforme"), der udbydes af en anden virksomhed ("platformsudbyderen"). Herudover stiller P2B-forordningen visse krav til virksomheder, som stiller **søgemaskiner** til rådighed for forbrugere. Kravene til søgemaskiner behandles dog ikke specifikt i denne insight.

Den første udfordring for platformsudbyderen er at vurdere, om og hvornår P2B-forordningen finder anvendelse. I den sammenhæng er det afgørende at holde to ting for øje: for det første om den platform, som udbydes, er omfattet af P2B-forordningen, og for det andet hvilke relationer, som P2B-forordningen regulerer, og hvilke der reguleres af andre regler og aftaler.

Selvom de platforme, der omfattes af P2B-forordningen, kan være meget forskellige, er den klassiske platformrelation den samme i næsten alle tilfælde. Som illustreret nedenfor er en platform (i denne henseende) kendetegnet ved, at platformsudbyderen stiller en platform til rådighed for erhvervsbrugeren med henblik på, at erhvervsbrugeren kan afsætte sine varer eller tjenesteydelser til en forbruger enten direkte på platformen eller ved, at platformen henviser til erhvervsbrugeren egen hjemmeside.

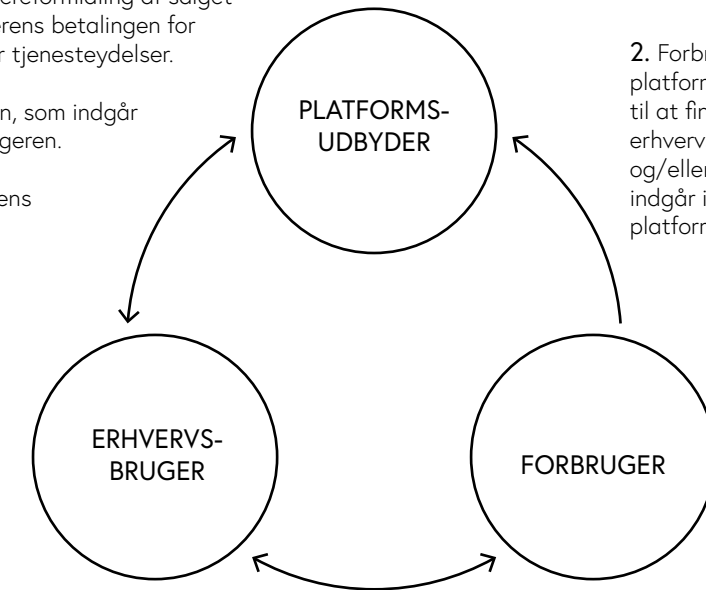
Når platformsudbydere skal forholde sig til, om P2B-forordningen finder anvendelse, vil et godt udgangspunkt være at vurdere, om der er en relation med den/de erhvervsdrivende, der ligner den som illustreres ovenfor. I så fald vil relationen (og aftalen) mellem platformsudbyderen og erhvervsbrugeren være reguleret af P2B-forordningen, mens relationen til forbrugeren er reguleret af andre regler.

Det er værd at bemærke, at selvom en virksomhed ikke selv betragter sig som en platform omfattet af P2B-forordningen, kan der opstå situationer, hvor selve relationen til andre erhvervsdrivende indebærer, at det netop er tilfældet. Derfor bør alle virksomheder, der fungerer på baggrund af *andre erhvervsdrivendes afsætning* af varer og tjenesteydelser til forbrugere, være opmærksomme på P2B-forordningen.

1. Platformsudbyderen og erhvervsbrugeren indgår en aftale om (i) erhvervsbrugeren anvendelse af platformen, og (ii) platformsudbyderens videreformidling af salget og/eller håndtering af forbrugerens betaling for erhvervsbrugeren produkt eller tjenesteydelser.

Uanset, er det erhvervsbrugeren, som indgår den endelige aftale med forbrugeren.

Reguleres af platformsudbyderens vilkår samt P2B-forordningen.

2. Forbrugeren anvender platformsudbyderens platform til at finde samt bestille erhvervsbrugeren produkter og/eller tjenesteydelser, men indgår ikke en købsaftale med platformsudbyderen.

3. Erhvervsbrugeren og forbrugeren indgår en aftale om køb og levering af produktet eller tjenesteydelsen, som forbrugeren har fundet via platformsudbyderens platform.

Reguleres af erhvervsbrugeren vilkår samt almindelige regler om forbruger køb- og aftaler.

Det afgørende er, at platformsudbyderen forholder sig til, om denne betragtes som en platformsudbyder i P2B-forordningens forstand. Selvom P2B-forordningens definition af platformsudbydere er forholdsvis bred og uigennemskuelig, kan platformsudbydere som udgangspunkt inddeles i to kategorier:

- 1) Platformsudbyderen sørger for at stille erhvervsbrugeren produkt og/eller tjenesteydelse til rådighed, og aftaleindgåelse (transaktion) og betaling foregår *direkte på platformen*, såsom Airbnb, Uber og diverse franchise hotel- og biludlejningsfirmaer.
- 2) Platformsudbyderen sørger udelukkende for at lette en transaktion med erhvervsbrugeren kunder, uden at den endelige transaktion og betaling nødvendigvis foregår via platformen, såsom Facebook og andre sociale mediers platforme, der på lignende måder *stiller andre erhvervsdrivendes produkter til rådighed*.

I sidste ende har det derfor ikke afgørende betydning, hvor betalingen sker, blot den endelige købsaftale/transaktion ikke indgås mellem forbrugeren og platformen, men derimod mellem forbrugeren og erhvervsbrugeren (eller erhvervsbrugeren underleverandører). Det har i den sammenhæng ingen betydning, om den endelige transaktion mellem erhvervsbrugeren og forbrugeren indebærer en pengebetaling, ligesom det heller ikke har nogen betydning, om den foregår delvist offline.

Fungerer platformen udelukkende som en betalingstjeneste eller et reklame-/markedsføringsværktøj (som ikke formidler enkelte transaktioner), vil den ikke være omfattet af P2B-forordningen. Udbydere af den type tjenester bør dog være meget opmærksomme på, om tjenestens funktionalitet indebærer, at tjenesten vil blive omfattet af P2B-forordningen, uanset om udbyderen selv opfatter tjenesten udelukkende som en betalingstjeneste eller et reklame-/markedsføringsværktøj.

Eksempler på platforme, der omfattes af P2B-forordningen:

Online markedspladser
App stores
Sociale mediers annonce-platforme

Nogle af forordningens forpligtelser rammer dog bredere end den rene relation mellem en platformsudbyder og erhvervsbruger. Eksempelvis gælder kravene til platformens beskrivelse af rangordning og forskelsbehandling overfor de såkaldte *virksomhedswebstedbrugere*, der omfatter enhver virksomhed, der tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere, som samtidig blot gør brug af en onlinegrænseflade. Det kan være en hjemmeside, en del af en hjemmeside eller en app. Den brede beskrivelse af *virksomhedswebstedbrugere* har den afledte konsekvens, at en del virksomheder, der under normale omstændigheder ikke betragter sig selv som platforme, alligevel kan være omfattet helt eller delvist af P2B-forordningen.

P2B-forordningens krav til platformsudbydere

En tilsidesættelse af P2B-forordningens krav til platformsudbyderens vilkår kan blandt andet føre til, at vilkårene betragtes som helt eller delvist ugyldige. Derfor er det afgørende, at platformsudbydere sikrer, at deres vilkår lever op til forordningen inden ikrafttrædelsesdatoen. Alle platformsudbydere bør derfor sikre, at deres vilkår lever op til otte hovedkrav:

1. Vilklårene skal udarbejdes i et almindeligt og forståeligt sprog
2. Vilklårene skal være lettilgængelige for erhvervsbrugeren
3. Der må kun være adgang til at ændre vilklårene i det omfang, som P2B-forordningen tillader
4. Opsigelsesvarslet for erhvervsbrugeren, må ikke være længere end 15 dage
5. Erhvervsbrugeren må ikke udelukkes fra at opsiges aftalen på grund af vilkårsændringer
6. Vilklårene skal beskrive grundlaget for platformsudbyderens mulighed for at begrænse, suspendere eller opsiges samarbejdet med erhvervsbrugeren
7. Platformsudbyderen skal oplyse og begrunde enhver form for forskelsbehandling
8. Vilklårene skal beskrive om platformsudbyderens anvendelse og/eller udlevering af personoplysninger og andre data.

Herudover er det for større platformsudbydere afgørende at sikre et fyldestgørende klagebehandlingssystem, som erhvervsbrugeren kan anvende, og muligheden for mægling som en konfliktløsningsmodel, såfremt der opstår en tvist mellem erhvervsbrugeren og platformen, der ikke kan håndteres via det interne klagebehandlingssystem.

Nedenfor giver vi dig et overblik over indholdet af kravene, og hvad de konkret betyder for platformenes fremtidige samarbejde med erhvervsbrugere.

1. Almindeligt og forståeligt sprog

Platformsudbyderens vilkår skal fremadrettet være udarbejdet i et **almindeligt og forståeligt sprog** for at være gyldige. Dette indebærer, at vilklårene ikke må:

- Være uklare eller upræcise
- Mangle oplysninger om vigtige kommercielle spørgsmål
- Anvende et vildledende sprogbrug.

Ud over de få eksempler giver forordningen ikke andre retningslinjer for, hvad der betragtes som *almindeligt* og *forståeligt*. EU-Domstolen har tidligere udtalt sig om lignende begreber i forbindelse med fortolkningen af EU-retlige forbrugerbeskyttelsesregler (særligt direktivet om urimelige kontraktvilkår).

Det er dog alligevel tvivlsomt, om de samme betragtninger kan overføres direkte til P2B-forordningen. Da P2B-forordningens sprogbrug er inspireret af navnlig direktivet om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, vil EU-Domstolens fortolkning af P2B-forordningen formentlig i et vist omfang svare til fortolkningen af dette direktiv.

2. Platformsudbyderens vilkår skal være lettilgængelige for erhvervsbrugeren

Platformsudbyderens vilkår skal være lettilgængelige. Kravet gælder både *før* og *efter* indgåelse af aftale med erhvervsbrugeren, og hvis vilklårene ikke er lettilgængelige, risikerer platformsudbyderen, at vilklårene bliver betragtet som ugyldige.

Forordningen beskriver ikke nærmere, hvad der forstås ved begrebet lettilgængelig. Selvom der findes tilsvarende begreber i andre dele af EU-retten, er det ikke sikkert, at der kan drages en direkte parallel fra disse regler til P2B-forordningen.

Platformene bør derfor foretage en konkret vurdering af måden hvorpå, vilklårene gøres tilgængelige for erhvervsbrugeren, og samtidig forholde sig til, at de interne procedurer for vilklårenes tilgængelighed opretholdes; særligt hvis/når vilklårene ændres.

3. Begrænsninger i platformsudbyderens adgang til at ændre sine vilkår

Ændringer af platformsudbyderens vilkår skal fremadrettet meddeles erhvervsbrugeren mindst 15 dage før, at de træder i kraft. Hvis det er nødvendigt for erhvervsbrugeren at foretage tekniske eller kommercielle tilpasninger for at efterleve ændringerne, skal denne "meddelelsesfrist" dog være forholdsmæssigt længere.

Hvis denne meddelelsesfrist ikke overholdes, vil det føre til, at vilkårsændringerne betragtes som ugyldige. Som en afledt konsekvens vil det derfor blandt andet ikke være gyldigt, hvis platformsudbyderens vilkår eksempelvis bestemmer:

- at ændringer kan foretages med mindre end 15 dages varsel
- at enhver ændring (særligt ændringer der kræver tekniske og kommercielle tilpasninger) kan foretages med 15 dages varsel
- at ændringer kan foretages med tilbagevirkende kraft.

Platformsudbyderen er dog ikke forpligtet til at underrette erhvervsbrugeren, hvis ændringerne udelukkende er redaktionelle, og uden indholdsmæssig betydning for erhvervsbrugeren. Det samme gælder, hvis ændringerne foretages på grund af en retlig eller reguleringsmæssig forpligtelse (som gør det umuligt at varsle erhvervsbrugeren om ændringerne indenfor tidsfristen), eller hvis ændringen skal søge at imødegå en uforudset og overhængende fare for platformen, forbrugere eller erhvervsbrugere mod svig, malware, spam, brud på datasikkerheden eller andre cybersikkerhedsrisici.

4. Begrænsninger i platformsudbyderens adgang til at fastsætte opsigelsesvarsler- og betingelser

Hvis platformsudbyderen foretager ændringer i vilklårene, som skal varsles, jf. bemærkningerne ovenfor, udløser dette en opsigelsesret for erhvervsbrugeren. Det gælder uanset, om denne ret fremgår af vilklårene. Opsigelsen skal som udgangspunkt ske indenfor varslet for ændringerne og får virkning senest 15 dage fra det tidspunkt, hvor ændringerne er blevet meddelt.

Ønsker erhvervsbrugeren at opsiges på grund af ændringer, der vil kræve, at erhvervsbrugeren foretager tekniske eller kommercielle tilpasninger, skal opsigelsesvarslet dog være forholdsmæssigt længere, det vil sige længere end 15 dage.

Platformsudbyderens vilkår må derfor ikke **(i)** fastslå et opsigelsesvarsel for erhvervsbrugeren, der i enhver sammenhæng er længere end 15 dage, eller (ii) udelukke erhvervsbrugeren fra at opsiges aftalen på grund af vilkårsændringer.

5. Begrundelsespligt i tilfælde af suspension, begrænsning eller opsigelse af samarbejdet

Hvis platformsudbyderen ønsker at suspendere, begrænse eller opsiges samarbejdet med erhvervsbrugeren, skal platformsudbyderen begrunde beslutningen. Begrundelsen skal sætte erhvervsbrugeren i stand til at fastslå, om der er grundlag for at gøre indsigelse mod platformsudbyderens beslutning.

Som et minimum skal platformsudbyderen derfor kunne henvise til en eller flere af de årsager, som platformsudbyderen ifølge P2B-forordningen er forpligtet til at opregne i sine vilkår. Der stilles ingen minimumskrav til årsagernes indhold, udover at de skal være fastsat på forhånd (i platformsudbyderens vilkår), og at årsagerne skal sikre et retfærdigt, forudsigeligt, holdbart og pålideligt onlineerhvervs-klima.

I tilfælde af suspension og begrænsning indtræder forpligtelsen til at begrunde først på det tidspunkt, hvor begrænsningen eller suspensionen træder i kraft. Ved en opsigelse skal erhvervsbrugeren derimod modtage begrundelsen mindst 30 dage inden ophørsdatoen med mindre, at platformsudbyderen:

- Er retligt forpligtet til at bringe levering af platformsydelsen til ophør på en måde, som gør det umuligt at give en begrundelse 30 dage inden ophørsdatoen
- Udøver en ret til at bringe platformsydelsen til ophør af tvingende hensyn ifølge national ret
- Kan dokumentere, at erhvervsbrugeren gentagne gange har overtrådt platformsudbyderens vilkår.

I disse tilfælde skal platformsudbyderen dog stadig kunne begrunde beslutningen uden unødigt forsinkelse.

Det fremgår ikke af forordningen, hvad konsekvensen af en manglende begrundelse vil være. I sidste ende vil det være op til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at tage stilling til konsekvensen indenfor den danske håndhævelseslov, der beskrives nedenfor.

6. Oplysninger om rangordning

Når platformsudbyderen fremhæver visse erhvervsbrugeres og virksomhedswebstedbrugeres produkter eller tjenesteydelser fremfor andres, eller i det hele taget blot anvender software til at indplacere og fremhæve de forskellige produkter eller tjenesteydelser, betragtes det som såkaldt *rangordning* ifølge P2B-forordningen.

Rangordning må ifølge forordningen ikke være *vilkårlig*, og derfor er det et krav, at de vigtigste parametre for rangordningen beskrives i platformsudbyderens vilkår.

Beskrivelsen skal være tilstrækkelig til at give erhvervsbrugeren og/eller virksomhedswebstedbrugeren en passende forståelse for, om og hvordan en eventuel rangordningsmekanisme tager højde for egenskaberne af de udbudte varer og tjenester og relevansen af egenskaberne for forbrugerne.

Platformsudbyderen er dog ikke forpligtet til at røbe algoritmer eller andre oplysninger, der med rimelig sikkerhed vil kunne resultere i vildledning af forbrugere, eller i at forbrugere lider skade gennem manipulering af søgeresultater. For eksempel kan platformsudbydere indirekte påvirke rækkevidden af bestemte produkter eller tjenesteydelser ved at indstille såkaldte metatags. Varer eller tjenesteydelser, der er mærket på et mere granulært niveau med et større antal tags har derfor en større chance for at blive vist. Erhvervsbrugeren og/eller virksomhedswebstedbrugeren vil derfor med viden om betydningen af bestemte metatags have mulighed for at implementere det i sin beskrivelse af sit produkt eller sin tjenesteydelse og på den måde påvirke de endelige resultater for, hvor og hvordan de pågældende varer eller tjenesteydelser vises på platformen. I det tilfælde vil platformsudbyderen som udgangspunkt ikke være forpligtet til at give oplysninger om bestemte metatags indflydelse på rangordningen. Det vil formentlig være tilstrækkeligt at oplyse om, at der bruges metatags som en del af rangordningen.

Herudover er platformsudbyderen heller ikke forpligtet til at røbe oplysninger om rangordningsmekanismer, der er omfattet af lov om forretningshemmeligheder (og det bagvedliggende direktiv), hvilket navnlig vil være oplysninger om den tekniske indretning af rangordningsmekanismerne, så længe disse oplysninger betragtes som forretningshemmeligheder. [Læs vores insight om forretningshemmeligheder](#), eller [Besøg vores specialeside for forretningshemmeligheder](#).

EU-Kommissionen forventes at udarbejde retningslinjer for at hjælpe platformsudbydere med at anvende de krav, der stilles til oplysninger om rangordning. Retningslinjerne er dog endnu ikke offentliggjort, og det er derfor uklart, hvordan platformsudbydere forventes at opfylde kravene til oplysninger om deres rangordningsmekanismer.

7. Oplysninger om forskelsbehandling

Når en platformsudbyder selvstændigt tilbyder forbrugere varer eller tjenesteydelser uden om en selvstændig erhvervsdrivende, der tilbyder samme varer eller tjenesteydelser, eller via en erhvervsdrivende, som kontrolleres af platformsudbyderen, er der en risiko for, at platformsudbyderen vil udnytte kontrollen over platformen til at fremhæve egne varer eller tjenesteydelser fremfor andre erhvervsbrugeres.

Derfor fastslår P2B-forordningen, at platformsudbydere skal oplyse om forskelsbehandling i deres vilkår. Da formålet primært er at afskære situationer, som den der beskrives ovenfor, gælder forpligtelsen til at oplyse om forskelsbehandling kun for de platformsudbydere, der udbyder egne varer eller tjenesteydelser, og kun på et generelt plan. Platformsudbyderen er derfor ikke forpligtet til at beskrive forskelsbehandlingen for bestemte varer eller tjenesteydelser eller for den sags skyld i forhold til specifikke brugere.

Kravet om at platformsudbyderen skal oplyse om forskelsbehandling, indebærer navnlig, at platformsudbyderen skal oplyse om enhver forskelsbehandling i forbindelse med:

- Adgang til personoplysninger eller andre data, herunder specifikke kundedata
- Rangordningsmekanismer og andre lignende indstillinger
- Vederlag for anvendelse af platformen
- Adgang og vilkår for tjenester, funktioner, eller tekniske grænseflader, der er relevante for erhvervsbrugeren eller virksomhedswebstedbrugeren.

Herudover skal platformsudbyderen oplyse om eventuel forskelsbehandling af erhvervsbrugere, der opstår ved, at platformsudbyderen opstiller forskellige betingelser for erhvervsbrugere, der ellers tilbyder tilsvarende produkter eller tjenesteydelser via platformen.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at selvom der med P2B-forordningen er åbnet op for, at forskelsbehandling kan være lovlig, så ændrer forordningen ikke på allerede gældende regler indenfor konkurrenceretten. Platformsudbyderens vilkår og handlinger skal derfor fortsat ske i overensstemmelse med de gældende konkurrenceretlige regler.

8. Oplysninger om adgang til data

Platformsudbyderen skal oplyse om erhvervsbrugers tekniske og kontraktmæssige adgang til personoplysninger og/eller andre data, som erhvervsbrugere eller forbrugere leverer til brug for platformsudbyderen, eller som genereres gennem platformen. Hvis erhvervsbrugers adgang til disse data er indskrænket, skal platformsudbyderen tilsvarende oplyse herom.

P2B-forordningen ændrer dog ikke kravene efter databeskyttelsesforordningen eller databeskyttelsesloven, og derfor vil oplysningsforpligtelserne heri formentlig ofte overlape med de forpligtelser, som følger af P2B-forordningen. Det er dog afgørende, at platformsudbydere er opmærksomme på, at oplysningsforpligtelsen omfatter mere end personoplysninger, og at oplysningerne skal gives direkte i platformens vilkår og ikke i en særskilt databehandleraftale eller privatlivspolitik.

Det er ikke specificeret nærmere i forordningen, hvilke data der falder under kategorien *anden data*, men det afgørende vil formentlig være, at platformsudbydere sikrer, at der oplyses om de data, som kan være særligt værdiskabende for erhvervsbrugere.

Platformsudbyderen skal efter reglerne i P2B-forordningen informere om, hvilke data om forbrugeren eller erhvervsbrugeren som platformsudbyderen og/eller erhvervsbrugeren har adgang til og på hvilke vilkår. Desuden skal udbyderen oplyse, om der udleveres oplysninger til tredjeparter, hvis udleveringen ikke er nødvendig for platformens funktionalitet, og samtidig oplyse om formålet med udleveringen samt erhvervsbrugers mulighed for at fravælge dette.

Særlige krav til store platformsudbydere

Platformsudbydere, der beskæftiger flere end 50 personer, og samtidig har en årlig omsætning eller balance på over 10 mio. EUR, vil i et vist omfang være underlagt yderligere forpligtelser til at (i) etablere et internt klagebehandlingssystem, samt (ii) udpege en eller flere mæglere til at håndtere tvister med erhvervsbrugeren.

(i) Internt klagebehandlingssystem

En af disse forpligtelser indebærer, at platformsudbyderen skal sikre, at der findes et lettilgængeligt og gratis internt klagebehandlingssystem til behandling af klager fra erhvervsbrugere. Klagesystemet skal behandle klager vedrørende platformsydelsen i disse tilfælde:

- Manglende overholdelse af forpligtelser, som, ifølge P2B-forordningen, har konsekvenser for erhvervsbrugeren
- Teknologiske spørgsmål, som har betydning for erhvervsbrugeren
- Foranstaltninger truffet af platformsudbyderen, som har konsekvenser for erhvervsbrugeren, såsom vilkårsændringer
- Adfærd hos platformsudbyderen, som har konsekvenser for erhvervsbrugeren.

Platformsudbyderen skal i sine vilkår give oplysninger om adgangen til og funktionen af dette klagesystem.

(ii) Mæglere

Samtidig skal større platformsudbydere udpege to eller flere mæglere i sine vilkår.

Formålet med at udpege mæglere er, at platformsudbyderen og erhvervsbrugeren kan nå til enighed om tvister, der opstår i forbindelse med brugen af platformen. Selvom platformsudbyderen samtidig er forpligtet til at etablere et klagebehandlingssystem, som beskrevet ovenfor, skal mæglerne også være i stand til at behandle de tvister, som ikke kan løses internt ved hjælp af dette klagebehandlingssystem.

Platformsudbyderen skal bære en rimelig andel af de omkostninger, der er forbundet med mægling, hvilket fastsættes af mægleren. Reglerne om fordeling af omkostningerne er ufravigelige, og en anden fordeling af omkostningerne kan derfor ikke fastslås gyldigt i platformsudbyderens vilkår.

Håndhævelse af P2B-forordningen

Det er de enkelte EU-medlemsstater, der skal sikre håndhævelsen af forordningen. Erhvervsministeren fremsatte derfor den 26. februar 2020 et lovforslag, som skal sikre en tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af P2B-forordningen i Danmark. I Danmark er der derfor vedtaget en særskilt håndhævelseslov, som fastslår, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ansvarlig for at håndhæve P2B-forordningen. Styrelsen har derfor etableret Center for Digitale Platforme.

Den effektive håndhævelse af P2B-forordningen indebærer, at styrelsen fremover vil være bemyndiget til at udstede påbud, om, at platformsudbyderen skal:

- Ændre sine vilkår og betingelser
- Sikre gennemsigtighed i sin beskrivelse af de vigtigste parametre for rangordning
- Anføre grundene for, hvorfor en erhvervsbruger er blevet begrænset i at tilbyde ensartede varer eller ydelser på anden måde end via platformsudbyderens platform.

Afgørelser om påbud o.l., som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen træffer i medfør af P2B-forordningen, vil fremover blive offentliggjort, dog således at der kan udelades oplysninger om tekniske forhold med væsentlig økonomisk betydning for platformsudbyderen. Klager over afgørelser kan indgives til Konkurrenceankenævnet.

Afgørelserne kan kun indbringes for domstolene, hvis platformsudbyderen har klaget til Konkurrenceankenævnet. Indbringes sagen ikke for domstolen indenfor otte uger efter Konkurrenceankenævnets afgørelse, vil nævnets afgørelse være endelig.

Næste skridt for onlineplatforme

Platformsudbydere bør inden den 12. juli 2020 sikre, at deres vilkår lever op til kravene i P2B-forordningen for at undgå, at deres vilkår betragtes som helt eller delvist ugyldige. Opdateres vilkårene først efter forordningens ikrafttræden, vil det kræve forudgående underretning af erhvervsbrugeren, og desuden vil erhvervsbrugere som hovedregel have ret til at påklage ændringer og/eller ophæve aftalen med et meget kort varsel.

Kontakt os, hvis din virksomhed ønsker:

- en gennemgang og revidering af jeres vilkår og betingelser med henblik på at sikre vilkårenes overensstemmelse med P2B-forordningen
- en vurdering af, hvorvidt I omfattes af P2B-forordningen
- en nærmere vurdering af, hvordan kravene til indretning af fremtidigt klagesystem opfyldes
- en generel drøftelse og vurdering af specifikke krav ifølge P2B-forordningen.

Kontakt

Kristian Storgaard
Partner

Mobil: +45 20 19 74 10
Direkte: +45 38 77 44 70
kst@kromannreumert.com

Joachim Bonde Mortensen
Advokatfuldmægtig

Mobil: +45 24 86 00 88
Direkte: +45 38 77 42 58
jms@kromannreumert.com

KROMANN REUMERT

Hos Kromann Reumert sætter vi standarden. Sammen. Vi leverer værdiskabende løsninger og rådgivning med engagement og nærvær. Det gør vi med fokus på værdierne kvalitet, forretningsforståelse, samarbejdsglæde og troværdighed. Vi er Danmarks førende advokatvirksomhed med kontorer i København, Aarhus og London.

KØBENHAVN Ø
SUNDKROGSGADE 5
DK-2100 KØBENHAVN Ø

AARHUS
RÅDHUSPLADSEN 3
DK-8000 AARHUS C

LONDON
65 ST. PAUL'S CHURCHYARD
LONDON EC4M 8AB

ADVOKATFIRMA
KROMANNREUMERT.COM
TLF. +45 70 12 12 11